

særorganisationernes arbejde. Atomorganisationens opgaver ville stort set blive af teknisk og industriel natur, og opgaver af denne art burde ikke løses i en atmosfære, som vanskeliggjordes ved politisk indgriben. Generalsekretærens rådgivende komité, som blev nedsat i medfør af en under den 9. plenarforsamling vedtagen resolution med henblik på tilrettelæggelsen af atomkonferencen i Genève i august 1955, burde fortsætte med uændret mandat med henblik på organiseringen af fremtidige atomkonferencer.

Fra svensk og norsk side udtalte man sig på et tidligt tidspunkt i debatten til gunst for et af generalsekretæren fremsat forslag, der indebar en udvidelse af den rådgivende komités mandat, således at denne også skulle virke som rådgivende organ for sekretariatet i andre atomspørgsmål, herunder spørgsmålet om forholdet mellem FN og den foreslåede internationale atomorganisation. Dette forslag stødte dog på engelsk-amerikansk modstand. Sveriges delegerede understregede betydningen af, at spørgsmålet om forholdet mellem FN og atomorganisationen blev overvejet meget nøje, og at arbejdet hermed foregik parallelt med det arbejde, som endnu står tilbage med at bringe statutterne i endelig form. Man nærede fra svensk side tvivl om, at de argumenter, der var fremsat til gunst for en status som særorganisation, var holdbare. Effektivitet og politisk uafhængighed kunne opnås på anden måde, og flere særorganisationer havde ganske forskellige forbindelser med De Forenede Nationer.

Danmarks delegerede, folketingsmand Alsing Andersen, udtalte, at man fra dansk side anså den nylig afsluttede Genèvekonference om atomenergi for en stor succes; der var ingen tvivl om, at konferencen burde efterfølges af lignende konferencer, eventuelt indenfor særlige, begrænsede områder. Der var efter dansk opfattelse grund til at imødekomme generalsekretæren i dennes ønske om at se den rådgivende komités beføjelser udvidet uden derfor at gribe ind på andre FN-organers område.

Danmark var specielt interesseret i samarbejde på atomområdet i betragtning af landets mangel på brændselsstoffer og betydelige industrialiseringsgrad, men dets indsats måtte, grundet på mangel på atområstoffer,

snarest blive af videnskabelig karakter. I denne forbindelse henledte Alsing Andersen opmærksomheden på de med Storbritannien og USA indgåede overenskomster med henblik på udnyttelse af atomenergien.

Under debatten i 1. udvalg fremsatte USA og Storbritannien et resolutionsforslag, som senere blev revideret på visse punkter i lyset af drøftelserne i udvalget, og til hvilket en række lande, hvoriblandt Australien, Belgien, Brasilien, Canada og de nordiske lande, successivt sluttede sig som medlemsstatstillere.

Hovedforslagets operative del er adskilt i 2 afsnit:

A. vedrørende international konference om den fredelige udnyttelse af atomenergien,

B. vedrørende den internationale atomorganisation, og går i sin senere af udvalget vedtagne skikkelse ud på følgende:

I *afsnit A.* anbefaler resolutionen bl. a., at der om 2—3 år skal afholdes *en international konference* til udveksling af tekniske oplysninger om den fredelige udnyttelse af atomenergien, og opfordrer generalsekretæren til i samarbejde med den rådgivende komité og særorganisationerne at bestemme tid og sted for denne konference. Endvidere opfordres særorganisationerne til at rådføre sig med generalsekretæren og den rådgivende komité med henblik på at sikre en koordinering mellem nævnte konference og sådanne tekniske konferencer, som særorganisationerne måtte sammenkalde til behandling af mere specielle sider af den fredelige udnyttelse af atomenergien.

Endvidere bestemmes, at det rådgivende udvalg skal fortsættes for at bistå generalsekretæren med at udføre resolutionens bestemmelser.

I *afsnit B.* anbefales, at de regeringer, som forestår *oprettelsen af atomorganisationen*, skal tage såvel de synspunkter, som er fremsat under plenarforsamlingen, som de kommentarer, der er indsendt direkte af regeringerne, i betragtning. Endvidere hilser resolutionen med glæde den af disse regeringer givne meddelelse om, at de har til hensigt at indbyde alle medlemsstater og medlemmer af særorganisationerne til deltagelse i en konference om den endelige